

JARNÍ SETKÁNÍ RADÍKOV 2008

Naše již skoro tradiční jarní klubové setkání se letos poprvé konalo v Radíkově u Olomouce. V posledních týdnech před akcí jsme napjatě sledovaly předpovědi počasí, protože deštivé dny se tvářily, že nemíní vůbec skončit a zima nechtěla předat vládu jaru. Ale naše prosby byly vyslyšeny. V den příjezdu vysvitlo sluníčko a zůstalo s námi až do nedělního odjezdu.

Uvítal nás klidný tichý areál koňského tábora umístěného v krásných hustých lesích. Někteří nevěřili vlastním očím, že 5 km od Olomouce v dosahu MHD je takové krásné prostředí mezi horami. Ubytování bylo odpovídající. Měli jsme zajištěnou plnou penzi včetně různých diet. Domluva s personálem ohledně jídla jednu chvíli zaskřípala, ale po dohodě se vše postupně doladilo.

Během středy jsme se postupně sjížděli, ubytovávali a seznamovali. Odpoledne jsme rozdělily psovody s pejsky do tří výcvikových skupin, a to na začátečníky, mírně pokročilé a středně pokročilé, kteří uvažovali o možnosti složení zkoušky ZOP. Skupiny si rozdělily Jitka Dopitová, Milada Dostálová a Tereza Sorbiová, která ač není členem klubu, nám velmi ochotně vyšla vstříc. Večer jsme se sešli u ohýnku, kde vyletělo pár špuntů od šampaňského na uvítanou.

Ve čtvrtek a v pátek jsme se věnovali intenzivnímu výcviku, ale byl čas i na psí hry a soutěže. Agilitové překážky si s chutí vyzkoušeli všichni pejsci a i děti se na překážkách vyřádily. Moc se líbila ukázka tance se psem Ivany Peškové a její fenky Balů. Další velké poděkování patří Ireně Kroupové, která přijala naše pozvání a přispěla svými znalostmi etologie psa. Ve čtvrtek večer nám udělala

vynikající přednášku, kterou si všichni posluchači se zaujetím poslechli a dokonce konkrétně vyzkoušeli na vlastních psech. Bylo kouzelné sledovat smečku volně pobíhajících psů po celém areálu. Samozřejmě došlo i k drobným šarvátkám, které si psi sami mezi sebou vyřešili bez našeho zásahu a báječně se spolu vyřádili. Další obdiv sklidil Zdeněk Berka, který s sebou přivezl musherský vozík. S NO Benem a lajkou Britou nám předvedl, jak i tento sport psy baví a dokážou si to užívat. Jedno dopoledne jsme věnovali i přípravě psa na výstavu, jeho předvedení, měření a počítání zubů.

V sobotu vypukl náš velký den a pár odvážných, kteří pilně trénovali, ráno nastoupili ke zkoušce ZOP. Tato zkouška je zaměřena na základní poslušnost a ovladatelnost psa a to dokonce i ve skupině dalších psů. Další podmínkou splnění je i manipulace se psem, kdy se musí nechat přenést svým pánečkem a následovně i cizí osobou, což mohou majitelé zúročit v běžných životních situacích. I chůze po nepříjemném terénu prověřila jejich vyrovnanou psí povahu. Posuzování se zhostil dlouholetý rozhodčí a kynolog pan Štibora. Tento rozhodčí zná dobře povahu našich severanů. Na kynologickém cvičišti, které vede, má pod svým patronátem kareláky Arika a Akima. Konkrétně na Akimovi nám po skončení zkoušky ukázal, jak karelák umí ohlídat svěřený předmět a také jak jej to naučit. Všichni nastoupení zkoušku splnili, někteří výborně, jiní s drobnými chybami. Tato zkouška byla motivací pro všechny:

-ti, kteří zkoušku splnili si ověřili, že jejich práce se psem má smysl a příští rok můžou zkusit i vyšší stupeň.

-ti, kteří se zkoušky nezúčastnili, mají před sebou cíl do příštího roku.

A tak jsme mohli v sobotu večer zkoušku náležitě oslavit.

Nedělní dopoledne jsme věnovali zhodnocení celého soustředění, předávání diplomů a odměn. Ještě jsme si na závěr společně pocvivičili a po obědě jsme se rozjeli k domovům.

Celkově se nás s různými obměnami v Radíkově sešlo 41 lidí a 21 pejsků. Pevně věříme, že se těch pět dní všem líbilo, že odjížděli spokojení a s hromadou nových informací a poznatků a že se příští rok minimálně ve stejném počtu znovu setkáme!

Za realizační tým:

Milada Dostálová a Jitka Dopitová

Názory účastníků:

Pěkný večer,
přeposílám ještě hodnocení účastníků. Bylo by dobře je také zveřejnit.
Jen bych požádala, aby ve Zpravodaji ty fotky byly "čitelné" ne jako z
výstavy. Děkuji M.M.D.

Dobrý den Milado,
chtěla bych ještě jednou poděkovat za minulý prodloužený víkend, kdy
proběhlo setkání chovatelů Lajek a Karelských medvědíků psů v Radíkově jako
člověk, který s chovem začíná jsem získala spoustu rad, jak se psem
zacházet, jak s ním komunikovat a jak on komunikuje se mnou. Myslím si, že
nejen pro začátečníky jako já, ale i pro zkušené chovatele byl tento víkend
přínosem. Psi si vyhráli, poběhali, něco se naučili, byli prostě spokojeni.
A to je na tom to nejlepší.
Díky Marie Bražinová s Nurkou.

V dňoch 7.- 11. 5. 08 sme sa zúčastnili stretnutia chovateľov karelských
medvedích psov a lajok. Prišli sme na pozvanie našej chovateľky p. Milady
Dostálovej. Stretnutie sa konalo vo veľmi príjemnom prostredí Radíkova v
kempe Pod věží. Od prvého dňa bol pripravený zaujímavý program. Nenudili sme
sa a určite nie ani náš pes. Radi sme si zopakovali výcvik poslušnosti a
agility. Vypočuli sme si prednášky o psej psychológii, o musherstve a
dogtrekingu. Vo voľnom čase sme sa venovali prechádzkam po okolí. Zúčastnil
som sa aj predchádzajúcich stretnutí, a môžem povedať, že bol viditeľný
pokrok v organizácii, čoho dôkazom je aj stúpajúca účasť. Týmto chcem
vyjadriť vďaku za to množstvo času a energie ktorú do tejto akcie
investovali p. Dostálová a p. Dopitová.

Martin Varga
Bratislava

Setkání na Radíkově ve mě zanechalo velice příjemné pocity. Byl jsem
překvapen
okouzlujícím prostředím
místa setkání i množstvím pejsků a jejich páníčků kteří se rozhodli přijet.
Tato výzva nešla odmítnout, vždyť kdy má člověk a jeho pejsek možnost
poměřit
a prověřit své znalosti a zkušenosti ve smečce sobě rovných.
Vždyť možnost pustit svého pesana do smečky sobě rovných se naskytne
málokdy,
mít možnost sledovat jak si vede, jak se vyrovná s ostatními je neocenitelná

pro oba(pán i pejsek). Tato zkušenost se určitě dá zůročit v další práci se psem.

Dalším plusem pro mě byla možnost výcviku psa a potažmo i mě v ovladatelnosti.

Byl jsem překvapen jak je pes schopen se během pár hodin naučit věci, které do té doby nedělal, a páníček také.

Možnost podělit se o zkušenosti z výcviku, řešení různých více či méně problémových

situací které mohou nastat nebo se již stali, sem určitě patří. Kde jinde si o těchto věcech, ale i mnoha jiných popovídat než na takovémto setkání.

A kde jinde se dobře pobavit a odreagovat od shonu života než tady.

Takže veliký Dík všem, kteří toto setkání uspořádali a dotáhli do úspěšného konce. A těšme se na další setkání.

Zdeněk Berka

Setkání se mi líbilo moc, i když jsem si připadal trochu nesvůj - přece jen jsem byl ve větší společnosti psů a lidí po delší dobu s Césarem poprvé.

Nejvíce se mi líbilo volné setkání se stejně postiženými lidmi

(nejpříjemnější bylo sdělování si drobných pocitů a zážitků s našimi miláčky - člověk vidí, že ostatní psi i lidé se chovají přibližně stejně, mají obdobné starosti a problémy a to dodává chuť se s nimi vypořádávat).

Ostatní program byl zajímavý, ale беру ho spíše jako náplň času - zajímavé zpestření, ale důležitější mi připadalo podívat se na ostatní psi a jejich vztahy k páníčkům. Z "přednášek" mě nejvíce zaujal samozřejmě dogtrekking, Ceasara pak, myslím si, překážky z agility.

A hlavní přínos - myslím že se náš vztah s Césarem po setkání posunul o skok výše - nejen společnými zážitky v Radíkově, ale i korekcí chování poté doma a znovu nabuzenou chutí rozpohybovat zažité stereotypy a zkusit to lépe (to je ale odporné klišé - ale je to tak), ovlivněnou pobytem v Radíkově.

Zdraví Čestmír a Caesar

Ahoj Milado,

pobyt v Radíkově byl pro nás určitě přínosem. Získané poznatky určitě využijeme při výcviku naší Citinky, Někdy se nám daří a nestačíme Citi chválit, ale jsou okamžiky, kdy bychom ji prodali. Asi jsme málo důrazní. Jinak malé mínus bychom dali za to stravování, bylo ale více toho pěkného. Hezké chvílky prožité se všemi, krásné okolí, příroda. No a to počasí, lepší jsme si nemohli přát! Trochu mi bylo líto Citinky, že se hárala a že jsem ji nepustila na volno mezi ostatní pejsky. Nožku má v pořádku, asi tři dny pokulhávala a pak to už bylo dobré.

Moc jsem se nerozepsala, píši o službě. Hezkou neděli.

Eva

Ahoj Milado,

po poradě s Cortezem je naše hodnocení akce následující:

prostředí - krása

program - paráda

počasí - super

lidičky a pejsci - úžasný

ubytování - naprosto ideální
strava - jíst se to dalo ale .....

Celkově úžasná akce a ještě jednou moc děkujeme, že jsme se mohli zúčastnit.

Krásný den.
Aleš a Cortez

Radíkov - pohoda, relax

Když jsme se s manželem, dcerkou a Harym chystali na prodloužený víkend do Radíkova, byla jsem kapánek nervózní a nevěděla jsem, co nás ty tři dny čeká. Měla jsem obavy, zda jeden a půl roční dítě zvládne ubytování v chatkách, zda bude manžel ochoten cvičit s Harym celé tři dny (když se jinak doma střídáme), také počasí nebylo zcela jisté. Měla to být vlastně naše první malá společná dovolená.

Komplikace na cestě, díky uzávěrám a špatnému značení, klidu nepřidali, ale pak ...

Přijeli jsme na Hanou, kde my horalé z Valašska uštěpačně říkáme, že největší hora je krtčí hromádka. Stoupání z Velké Bystřice už dávalo tušit, že krtek byl nějak pilný a hromádka se změnila na docela obstojnou pahorkatinu s překrásnými smíšenými lesy.

Na Chatu Pod Věží jsme museli zařadit dokonce rychlostní stupeň 2 a pak vítězoslavně dorazili mezi vás..., mezi pohodáře, mezi lidi, kteří jste ochotni trávit volno se svými čtyřnohými miláčky, kteří jste pro nás nachystali jeden z našich nejpříjemnějších víkendů v poslední době.

To, že jsme měli doma rošťáka (Haryho), kterého jsme se snažili krotit, jsme věděli, ale že jsme tomu sami vinni, nám bylo decentně naznačeno a zbytek jsme si domysleli sami.

Tři dny jsme naslouchali, cvičili, snažili se zapamatovat co nejvíce informací od lidí, kteří V Ě D Ě L I !!!!!

A CO NA TO NÁŠ HARY: (budu tlumočit z karelštiny) "Tolik hezkých holek jsem kolem sebe neměl nikdy, tolik soků také ne, ale bylo mi mezi vámi skvěle.

Vyblbnul jsem se dosytnosti a mí pánové už snad taky přišli na to, že jsem povaha "karelská" - dobrák, se kterým se dá ledacos, jen se musí vědět jak."

Tak Vám všichni děkujeme a brzy na viděnou Hary (Homer Pikimusta), Eliška, Ondra a Ivanka Divínovi

Ahoj Jitko,

jsem moc rádi, že jsi nás pozvala na to setkání v Radíkově. Pět dnů strávených ve společnosti tak skvělých lidiček uteklo jako voda a my se teprve teď dostáváme do normálních kolejí. Jedinou chybu, kterou tohle setkání mělo, bylo to, že muselo skončit. A naše Dora z toho všeho nebyla vůbec unavená. Jen teď pořád teskní po všech jejích psích kamarádech. A mi se stýská po tom klidu, který jsem tam měla na svého psa.

Tobě, Miladě i Terezce děkuji, že jste se nás tak bezvadně ujaly a vysvětlovaly spoustu věcí okolo našeho plemene, o kterých jsem neměla ani tušení. Taky děkuji paní Kroupové, která nám vyprávěla o chování pejsků a vysvětlila nám proč se chovají zrovna tak, jak se chovají. No a v neposlední řadě bych ráda poděkovala panu rozhodčímu (jméno mi vypadlo) za jeho ochotu si se mnou povídat o problémech mého psa.

Už teď se těšíme na další takové setkání.

S pozdravem

Eva "Čmelíková"